

CA VỌNG-CỔ HOÀI LANG 3

Hai mươi mấy năm trời, cái hận cừu kia tôi đây khó trã.

Này đoái xem tuổi đã chắt trên đầu.

Kìa non xa ngậm giận, nước chảy trôi sâu.

Nhìn cỏ cây sông núi càng thẹn càng rầu.

Mấy thu dư quấy nước đục trời.

Tung hoành nơi lâm-cốc, vẫy vùng chốn biển-khơi

Tuy phận liễu-đào, nhưng chí anh-thư, trượng-phu đầu
dám sánh.

Ngang giọc trên đầu, nào biết tránh nhường ai.

Khắp năm châu vang danh nữ-kiệt.

Trưng-Triệu hai bà, ta quyết bước theo.

Hầu bảo phò lúc quốc-gia nghiêng ngửa hiểm nghèo.

Cùng là trừ ô-quan tham lại đã nhiều,

Sau nữa là báo oán cho phụ-huynh.

Đáp nợ sanh-thành khỏi hổ kiếp nhân-sanh.

Nhưng mà độc ác thay cho cái chữ tình.

Làm cho người lẫn lộn, quên mình có mối thù sâu.

Này cần rãng bẻ gãy chữ đồng.

Đặng hồng báo oán trả thù cho xong.

Hiếu cha nghĩa của anh lại với tình chồng.

Xưa nay tình, hiếu khó lòng ta xử xong.